

Πήλινα.

ΑΓΓΕΙΑ. Κάλπη κυλινδρική ἄνευ βάσεως μετὰ πώματος. Ύψ. ἄνευ τοῦ πώματος 0,59. Ἀθηνῶν (Ἐλαιοτριβεῖα). Π. Ἀγγ. 5931.

Κότυλος δίωτος τῶν λεγομένων καθευριῶν μετὰ γραφῶν μελανῶν ἐπὶ ξανθοῦ ἐδάφους. Μορφὴ γυμνὴ καὶ ἰθυφαλλικὴ κλάδοις καὶ ταινίᾳ ἐστεμμένη καὶ φοροῦσα κωμικὸν προσωπεῖον ὁρχεῖται ἀσέμνως πρὸς αὐλόν, ὃν παίζει γυναικεία μορφὴ γονυκλινῶς καθημένη. Ύψ. 0,19. Θηβῶν. Π. Ἀγγ. 5934.

Λήκυθος. Γραφ. ἐρ. μελ. καὶ ἰώδ. ἐπὶ μέλ. ἐδ. Γυνὴ κατὰ κρόταφον ἰσταμένη πρὸς δεξ. ἐν ποδῇ καὶ πολυπτύχῳ χιτῶνι καὶ ἱματίῳ κρατεῖ τῇ ἄρ. φιάλην πλήρη ὑπερεκχειλίζοντος ὕγρου, ὅπερ ἐκχέει εἰς αὐτὴν δι' οἰνοχόης, ἣν κρατεῖ τῇ δεξ. Ἀπέναντι ταύτης ὀπλίτης φέρων κυνὴν βραχὺν χιτῶνα καὶ θώρακα δόρυ καὶ ἀσπίδα ἐκτείνει τὴν ἐτέραν τῶν χειρῶν, ἵνα λάβῃ τὴν ὑπὸ τῆς γυναικὸς προσφερομένην αὐτῇ φιάλην. Ύψ. 0,37. Π. Ἀγγ. 5935.

Ἀγγεῖον μόνωτον σχῆμα ἔχον κεφαλῆς γυναικείας μετὰ τοῦ λαιμοῦ ἀρχαϊζούσης τέχνης. Ύψ. 0,145. Ἀττικῆς (;) (Ἀμαρουσίου;). Π. Ἀγγ. 5936.

Λήκυθος. Γραφ. μελ. ἰώδ. καὶ λευκαὶ ἐπὶ κίρρου ἐδάφους. Κένταυρος μετ' ἀνθρωπεύων τῶν προσθίων ποδῶν φέρων ἱμάτιον καὶ κλάδους ἐπ' ὤμου ἐπιθέτει τὴν ἄρ. χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου παιδὸς γυμνοῦ, παρ' ᾧ ἰσταται πῶλος, κρατοῦντος ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ μεσάγκυλον ἀκόντιον. Ἀντικρὺ τοῦ παιδὸς ἰσταται σφηνόπῳγων ἀνὴρ ἐν ἱματίῳ ἔχων ξίφος καὶ δύο δόρατα. Μετ' αὐτὸν ἔπεται Ἀθηνᾶ, καὶ ὀπισθεν αὐτῆς ὁ Ἑρμῆς. Ύψ. 0,35. Ἑρετρίας. Π. Ἀγγ. 5937.

Πελίκη μελαμβαφῆς ἄνευ γραφῶν. Ύψ. 0,25. Χαλκίδος. Π. Ἀγγ. 5938.

Εἰδῶλια. Νέος ἰστάμενος κατ' ἐνώπιον, οὗ τὸ ἱμάτιον καταπίπτει ἀπὸ τῶν νώτων καταλείπον γυμνόν τὸ πρόσθιον μέρος.

Κρατεῖ τῇ μὲν ἀρ. ἀλεκτρούνα, τῇ δὲ δεξιᾷ βαλάντιον. Ὑψ. 0,37. Θηβῶν. Π. Μορφ. 2135.

Δύο πρόσωπα Μεδούσης ὀπίσω ἐπίπεδα. Μ. 0,055. Ἀσπένδου τῆς Παμφυλίας. Π. Μορφ. 2136-2137.

Εἰδώλιον ἀρχαῖκόν γυναικείας μορφῆς ἱσταμένης φέρον καὶ γάνωμα μέλαν καὶ ἔχον τὴν ὀπίσω ὄψιν ἐπίπεδον. Ὑψ. 0,16. Εὐρέθη ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ δήμου Σκιλλοῦντος ἐν Πελοποννήσῳ. Π. Μορφ. 2139.

Ὅμοιον ἀρχαῖκόν εἰδώλιον ἀμελεστέρας ἐργασίας ἄνευ βαφῆς. Ὑψ. 0,18. Εὐρέθη ἔνθα καὶ τὸ ἀνωτέρω. Π. Μορφ. 2140.

Χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ.

Ζευῆος ἐνωτίων. Ἔλκει γραμ. 3. Κρήτης (Ῥοδοβάνι, ἐπαρχία Σελίνου, ἀρχαία Ἑλυρος). Χρ. 284.

Τρία κοσμήματα ἐκ πετάλων, ἐφ' ὧν ἔκτυπος λέων βαδίζων πρὸς ἀρ. Μ. 0,02, πλ. 0,105. Ἀσπένδου τῆς Παμφυλίας. Χρ. 290.

Ἐπτὰ κοσμήματα ἐκ πετάλων, ἐφ' ὧν ἔκτυπος κεφαλὴ λέοντος. Μ. 0,018, πλ. 0,015. Ἀσπένδου τῆς Παμφυλίας. Χρ. 291.

Ζευῆος ἐνωτίων ἐχόντων σχῆμα πυραμίδος ἀνεστραμμένης. Ἐλκουσι γρ. 3. Θεσσαλίας. Χρ. 292.

Δακτύλιος μετὰ σφενδόνης, ἐφ' ἧς ἐγγεγλυμμένη ἔλαφος βαίνουσα πρὸς ἀρ. ἐπὶ γραμμῆς παριστάσης τὸ ἔδαφος. Ἔλκει γρ. 1,7. Θεσσαλίας. Χρ. 293.

Ἀλάβαστρον ἀργυροῦν ἔχον κατὰ τὸ στόμιον ἀντὶ λαβῆς δύο κεφαλὰς κύκνου ἐκτύπους. Μῆκ. 0,11. Ἀσπένδου τῆς Παμφυλίας. Εὐρέθη ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ, ἐφ' οὗ καὶ τὰ ἀνωτέρω ἀναγεγραμμένα χρυσᾶ κοσμήματα. Ἀργυρ. 90.

Χαλκᾶ καὶ μολύβδινα.

Δύο ὑδρίαὶ χαλκαῖ ἔχουσαι ἐν ταῖς λαβαῖς κοσμήματα. Ὑψ. τῆς μὲν 0,38, τῆς δὲ 0,39. Αἰγίου. Χαλκ. 1503-1504.

Λαβὴ σκεύους μετὰ συμφοῦς προεξοχῆς, ἐφ' ἧς παρίσταται ἐν